

одумвашъ можешъ; да мразишъ можешъ. Човѣкъ, който може да хвали, трѣбва да може и да люби; както едното е възможно, тъй и другото е възможно. Който не може да мрази, той не може и да обича. Законътъ е сжщъ. Ти имашъ само една опорна точка, намѣри и другата, и като се съединятъ умразата и любовта, ще дадатъ необходимото въ живота, ще ви дадатъ насоката въ живота. Азъ не ви прѣпорѣчвамъ да бѣдете светии въ обикновенъ смисълъ на думата. Истински светия значи да можешъ да владѣешъ двата принципа на живота тъй, че да ги употребяшъ за твоето повдигане; както можешъ да укротишъ единъ лъвъ, една змия, по сжщия начинъ можешъ да укротишъ и единъ дяволъ, не можешъ да го направишъ добъръ, но можешъ да го направишъ безвръденъ. Започнете отъ вашитѣ мисли. Една мисълъ, която ви терзае, това е единъ лъвъ, една змия. Не се старайте да ги изпѣдите или убиеете, а ги укротете, побѣдете. Имайте смѣлостта на негритѣ, които сж схващали психологията на лвоветѣ, та, когато нѣкой негръ срѣщне лъвъ, не се отбива отъ пътя си, защото при най-малкото отклонение или обръщане назадъ, лъвътъ ще се хвърли върху му и ще го разкъса, а напротивъ той трѣгва насрѣща му и започва да му говори: „Ти си безобразникъ“ и почне да го плуе и върви право срѣщу него. Лъвътъ, като наближи тричетири крачки до негръ, прави му пътъ. Така трѣбва да правите и вие. Срѣщнете ли на пътя си лъвъ, не се обръщайте назадъ или налѣво или надѣсно, а го гледайте право въ очитѣ, кажете му: „Махай се, безобразнико, отъ очитѣ ми“ и той